Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 16. Stanisławów, dnia 15. sierpnia 1923. Rok 3

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA STANISŁAWOWSKIEGO.

Adres Redakcji i Administracji: Wydział Prezydjalny Województwa Stanisławowskiego w Stanisławowie.

Wychodzi każdego 1. i 15. w miesiącu.

Cena egzemplarza pojedynczego 3000 Mk. Całoroczna prenumerata 72.000 Mk.

Prenumeratę należy uiszczać przez Pocztową Kasę Oszczędności na konto Nr. 39672.

Dziennik Urzędowy przyjmuje ogłoszenia władz i urzędów. oraz ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają z ich stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucji. Opłata za wiersz pisma jednoszpaltowego lub jego miejsce wynosi 6000 Mk., za całą szpaltę 300.000 Mk., za stronę 600.000 Mk., Należytość za ogłoszenia należy uiszczać przez POCZTOWĄ KASĘ OSZCZĘDNOŚCI na konto Nr. 39672.

Treść Działu Urzędowego.

Dział nieurzędowy.

I.

Dział Urzędowy.

Wykaz Ustaw i Rozporządzeń ogłoszonych W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i w Monitorze Polskim, mających moc obowiązującą na terenie Województwa Stanisławowskiego.

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Nr. 70. z dnia 23 lipca 1923.

Poz. 549. Rozporządzenie Rady Ministrow z dnia 18. lipca 1923 w przedmiocie podwyższenia opłat od zgłoszeń statystycznych przy zagranicznym obrocie towarów

Poz. 550. Oświadczenie rządowe z dnia 25 maja 1923 r. w przedmiocie decyzji Rady Ligi Narodów dotyczącej uregulowania ubezpieczeń społecznych na terytorjach odstąpionych bezpośrednio Polsce przez Niemcy na mocy Traktatu Pokoju między Państwami Sprzymierzonemi i Stowarzyszonemi a Niemcami, podpisanego w Wersalu dnia 28. czerwca 1919 r

Poz. 551. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu oraz Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 23 czerwca 1923 r. o czasie pracy w zakładach handlowych.

Poz 552 Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 30. maja 1923 r. w przedmiocie udzielania kredytu z funduszu 50 miljardów marek osadnikom korzystającym z ustawy z dnia 17. grudnia 1920 r. o nadaniu ziemi żołnierzom Wojska Polskiego.

Poz 553. Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 30 maja 1923 roku w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 19. kwietnia 1923 r. o przyznaniu kredytu na pomoc dla osadników.

Poz. 554. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 12. lipca 1923 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej.

Nr. 71. z dnia 24. lipca 1923 r.

Poz. 555. Ustawa z dnia 6. lipca 1923 r w przedmiocie amnestji z powodu uznania granic Rzeczypospolitej.

Poz. 556. Ustawa z dnia 6. lipca 1923 r o ustanowieniu urzędu Ministra Reform Rolnych.

Poz 557. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 28. czerwca 1923 r. o przyznawaniu premji za wykrycie przekroczeń rozporządzeń, dotyczących obrotu walutami i dewizami.

Poz. 558. Obwieszczenie z dnia 25. czerwca 1923 r. w sprawie sprostowania omyłki w druku w ustawie z dnia 1 czerwca 1923 r w przedmiocie zmiany ustawy z dnia 21 października 1919 r. o organizacji statystyki administracyjnej.

Nr. 72. z dnia 26. lipca 1923 r.

Poz. 559. Ustawa z dnia 22. czerwca 1923 r. w przedmiocie substancji i przetworów odurzających.

Poz. 563. Rozporządzenie Ministerstwa Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministerstrem Skarbu z dnia 2. lipca 1923 r. o dalszem podniesieniu niektórych opłat probierczych.

Poz. 564. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewn., Spraw Wojskowych Skarbu, Sprawiedliwości, Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Kolei Żelaznych i Robót Publicznych z dnia 9. lipca 1923 r. o zniesieniu astrjackiego rozporządzenia Ministra Handlu wydanego w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dn. 2. czerwca 1916 r. dotyczącego dostarczania podwód i zwierząt, potrzebnych do transportowania ciężarów.

Poz. 565 Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 18. lipca 1923 r. o podwyższeniu opłat za czynności urzędów miar.

Poz 566. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 18. lipca 1923 r w przedmiocie ustalenia wykładnika wzrostu przeciętnych cen hurtowych, miarodajnego na obszarach b. dzielnicy rosyjskiej i austrjackiej do określenia wysokości państwowego podatku dochodowego na rok podatkowy 1923 r. od wszytkich dochodów z wyłączeniem dochodów z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę

Nr. 73 z dnia 27. lipca 1923 r.

Poz. 569. Rozporządzenie Ministra Skarbu wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 7. lipca 1923 r. celem wykonania ustawy z dn. 15. czerwca 1923 r w przedmiocie wyrównania podatków gruntowych, tudzież niektórych podatków budynkowych.

Poz. 570. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 10 lipca 1923 r w przedmiocie podwyższenia opłaty pobieranej od prywatnych fabrykantów wyrobów tytoniowych za stały dozór skarbowy i podwyższenia opłat kontrolnych od wyrobów tytoniowych wywożonych zagranicę oraz w przedmiocie zwrotu kosztów nakładu opasek monopolowych

Poz. 572. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 18. lipca 1923 r w przedmiocie ustalenia wykładnika podwyżki raty podatków gruntowych i budynkowych. przypadającej za drugie półrocze 1923 r

Poz. 573. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 12 lipca 1923 r. w przedmiocie podwyższenia dodatków drożyźnianyeh do świadczeń zapewnionych ustawą o ubezpieczeniu pensyjnem funkcjonarjuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcjonarjuszy w służbie publicznej, obowiązującą na ziemiach w b państwa austrjackiego i węgierskiego a wchodzących obecnie w skład Rzeczypospolitej Polskiej.

Poz. 574. Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Skarbu z dnia 30. maja 1923 r. w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o zakładaniu i utrzymywaniu publicznych szkół powszechnych.

Poz. 575. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 20. lipca 1923 r. o zmianach i uzupełnieniach taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt

Poz. 576. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 20. lipca 1923 r. o uzupełnieniu i zmianach taryfy osobowej i bagażowej, obowiązującej na polskich kolejach państwowych.

Nr. 74 z dnia 28. lipca 1923 r.

Poz. 581. Ustawa z dnia 4 lipca 1923 r zmieniająca niektóre postanowienia ustawy z dnia 17. grudnia 1920 r. w przedmiocie udzielenia gwarancji Skarbu Państwa do sumy 200,000.000 Mk. za ulgowe pożyczki dla drobnych przemysłowców, rzemieślników oraz ich organizacii wytwórczych.

Poz 582. Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 27. lipca 1923 r w przedmiocie regulowania obrotu dewizami i walutami zagranicznemi, oraz obrotu pieniężnego z zagranicą.

Nr. 75. z dnia 31. lipca 1923 r.

Poz. 583. Ustawa z dnia 4. lipca 1923 r o organizacji i zakresie działania Głównego Urzędu Likwidacyjnego.

Poz. 585. Ustawa z dnia 6. lipca 1923 r. w przedmiocie honorowego dożywotniego uposażenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Poz 587. Ustawa z dnia 6. lipca 1923 r. w przedmiocie rozciągnięcia na obywateli państw obcych przepisów prawnych o odszkodowaniu z tytułu nieszczęśliwych wypadków przy pracy, niezdolności do pracy, starości, śmierci, jakoteż braku pracy.

Poz. 588 Ustawa z dnia 6. lipca 1923 r. o stanowiskach oficerskich w polskiej marynarce handlowej

Poz 589. Ustawa z dnia 6. lipca 1923 r. w przedmiocie zmiany artykułów 103, 104 i 105 ustawy z dnia 19. maja 1920 r. o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby.

Poz 590. Ustawa z dnia 6 lipca 1923 r w przedmiocie ratyfikacji układu polsko-niemieckiego, podpisanego w Dreźnie dnia 1. maja 1923 r. w sprawie przedłużenia terminu z art. 319 konwencji niemiecko-polskiej, zawartej w Genewie dnia 15. maja 1922 r.

Poz. 591. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12. lipca 1923 r w sprawie dodatku funkcyjnego dla osób wojskowych zatrudnionych w pawilonach zakaźnych, w oddziałach i zakładach dla umysłowo-chorych oraz w sprawie dodatku uzdrowiskowego.

Poz. 592. Rozdorządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 26. lipca 1923 r w przedmiocie mnożnika celnego normalnego i zniżonego.

Poz. 593. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 27. lipca 1923 r. o zmianie cennika detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych tak z państwowych jak i prywatnych fabryk.

Nr. 76. z dnia 3. sierpnia 1923 r.

Poz. 594 Ustawa z dnia 4. lipca 1923 r. w sprawie zakładania filji przez związki zawodowe na terenie działania austrjackiej ustawy o stowarzyszeniach z dnia 15. listopada 1867 r. (austr. Dz. Ust. Nr. 134) oraz rozporządzenia komisarza generalnego Ziem Wschodnich z dnia 25 września 1919 r. (Dz Ust Z. C. Z. W. Nr. 25 poz 255).

Poz. 595. Ustawa z dnia 6. lipca 1923 r. w sprawie podwyższenia kar oraz odszkodowania w postępowaniu administracyjnokarnem i dyscyplinarnem władz samorządowych w b Galicji.

Poz. 596. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21. lipca 1923 r. o przenoszeniu oficerów do korpusu oficerów kontrolerów, oraz o zasadach, dotyczących starszeństwa przy awansach, sposobu przeprowadzania wyboru oraz kwalifikowania oficerów korpusu kontrolerów i oficerów tegoż korpusu, awansowanych na generałów.

Poz. 599. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23. lipca 1923 r. w sprawie podwyższenia normalnych djet dziennych

Poz 600. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23. lipca 1923 r. w sprawie podwyższenia djet do Węgier.

Poz. 691. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23. lipca 1923 r. w przedmiocie podwyższenia wynagrodzenia godzinowego dla drużyn parowozowych i konduktorskich.

Nr. 77. z dnia 7. sierpnia 1923 r.

Poz. 607. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 14. lipca 1923 w przedmiocie tekstu ustawy o państwowym podatku dochodowym, w brzmieniu obowiązującem od czasu wejścia w życie ustawy z dnia 9. marca 1923 r.

W Monitorze Polskim.

Nr. 168. z dnia 27. lipca 1923 r.

Poz 209. Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 6. lipca 1923 r. w przedmiocie przepisów technicznych dotyczących linji elektrycznych prądu silnego.

Nr. 169. z dnia 28. lipca 1923 r.

Poz. 211. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 16. lipca 1923 r. w przedmiocie ustalenia najwyższej stawki przekazów czekowych Pocztowej Kasy Oszczędności.

Nr. 170. z dnia 30 lipca 1923 r.

Poz. 212. Ogłoszenie Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 26 lipca 1923 r

Poz. 213. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 30. lipca 1923 r. w przedmiocie ustalenia ceny emisyjnej 6% złotych bonów skarbowych Serji I A, I B, I C i I D.

Nr 172. z dnia 1. sierpnia 1823 r

Poz. 218. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12. lipca 1923 w przedmiocie zmiany statutu organizacyjnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Nr. 174 z dnia 3. sierpnia 1923 r.

Poz. 222. Obwieszczenie Małopolskiego Starostwa górniczego w Krakowie z dnia 25 maja 1923 r. L. 1208, w przedmiocie utworzenia rejonu ochrony górniczej dla źródeł wody do picia, zasilających wodociągi miasta Śniatyna.

Nr. 176. z pnia 6. sierpnia 1923 r.

Poz. 227. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 4. sierpnia 1923 r. w przedmiocie ustalenia ceny emisyjnej 6% złotych bonów skarbowych Serji I A, I B, I C i I D.

II.

Okólniki Województwa do Starostw.

WYDZIAŁ PREZYDJALNY.

297.

L. 6766/pr ex 1923.

OBWIESZCZENIE

Wojewody Stanisławowskiego z dnia 24. lipca 1923 L. 6766/pr, którom na mocy rozporządzenia ministerjalnego z dnia 15. lutego 1657 Nr. 39 Dz. p. p. zarządza się meldowanie obcych oraz wyjeżdżających stałych mieszkańców na terenie powiatu Kołomyjskiego:

§ 1. Istniejący po myśli rozporządzenia b. Prezydjum Namiestnictwa z dnia 24. grudnia 1887 Dz. u. k. Nr. 4/1888 obowiązek zameldowania i wymeldowania obcych przyjętych przez osoby prywatne do mieszkania w mieście Kołomyja rozszerza się na ogół gmin powiatu Kołomyjskiego.

§ 2. Ktokolwiekbądź z zamieszkałych w wymienionych w § 1. gminach osób prywatnych tj. nieuprawnionych na mocy koncesji udzielonej przez Władzę przemysłową do goszczenia obcych przyjmie do swego mieszkania osobę obcą tj niemającą stałego miejsca zamieszkania w odnośnej gminie a to bez względu na stosunek obcego do gospodarza a więc osobę spokrewnioną lub spowinowaconą, nauczyciela lub nauczycielkę domową, sługę, pomocnika, terminatora, oficjalistę prywatnego, młodzież uczęszczającą do szkół i tp. winien jest osobę tę zameldować w ciągu dnia, w którym ją przyjął, a gdyby osoba obca przybyła tak późno, że zameldowanie do godziny 8 wieczorem tego samego dnia nastąpić by nie mogło, do godziny 9 rano dnia następnego.

§ 3. W tym samym czasie mają także upoważnieni do goszczenia obcych właściciele lub zarządcy domów zajezdnych, gospód i tp. znajdujących się w gminach w § 1. wymienionych meldować wszystkie osoby do nich zajeżdżające, wpisując je nadto natychmiast po przybyciu bez względu na porę dnia, w której przybyli, do księgi obcych przepisanej § 5. przytoczonego na wstępie rozporządzenia minist. do prowadzenia przez oberzystów.

§ 4. O dniu, w którym obcy opuszcza mieszkanie, względnie dom zajezdny donieść w terminie ustanowionym w § 2.

§ 5. Obowiązek meldowania rozszerza się także na stałych mieszkańców wymienionych w § 1. gmin, w szczególności meldowania dnia wyjazdu i miejscowości, do której zamierza wyjechać, jeżeli wyjeżdżają z gminy swego stałego zamieszkania na czas dłuższy niż 24 godzin, oraz powrotu, gdy wracają do swego stałego miejsca zamieszkania. Meldowanie ma nastąpić w dniu lub przeddzień wyjazdu, względnie w dniu powrotu lub o ileby powrót nastąpił po godzinie 8 wieczorem do godziny 9 rano dnia następnego.

§ 6. Zameldowanie względnie wymeldowanie winno nastąpić we wszystkich gminach a więc także w gminach będących siedzibą Starostw w Magistracie względnie u naczelnika gminy z reguły za pomocą kartki meldunkowej, której rubryki przepisze Starostwo. U naczelnika gminy należy składać także meldunki co do osób obcych przebywających na obszarze dworskim lub tam zamieszkałych. Dokumenty, którymi legitymuje się obcy ewentualnie także towarzyszące mu osoby mają być okazane przyjmnjącemu melpunek. W braku kartek meldunkowych a w mniejszych gminach wiejskich może zawsze meldowanie nastąpić także ustnie osobiście w Magistracie względnie u Naczelnika gminy, w którym to wypadku mają być wymienione daty potrzebne do wypełnienia przepisanych rubryk.

§ 7. Starostwo wyda instrukcję dla Magistratów i Naczelników gmin w celu wykonywania agend co do meldunków niniejszem obwieszczeniem zarządzonych.

§ 8. Kontrola nad wykonaniem niniejszego rozporządzenia służy Starostwom i ich organom oraz Policji Państw.

§ 9. Przekroczenie tych przepisów karane będzie według rozp. minist. z 2. kwietnia 1858 Dz. p. p. Nr. 551 przez Starostwo grzywną lub aresztem od 1 do 14 dni.

§ 10. Niniejsze obwieszczenie wchodzi w życie w dzień po ogłoszeniu w gminie.

Stanisławów, dnia 24. lipca 1923.

Wojewoda: w z. SZWEDZICKI.

298.

L. 6829/pr. Stanisławów, dnia 23. lipca 1923.

Korespondencja władz i urzędów państwowych z Międzynarodowem Biurem Pracy przy Lidze Narodów.

Do wszystkich Panów Starostów.

W ostatnich czasach zdarzają się wypadki, że urzędy państwowe zwracają się wprost do Międzynarodowego Biura Pracy przy Lidze Narodów z ominięciem Delegata Rządu Polskiego do Rady Administracyjnej tego Biura.

Wobec tego przypominam Panom Starostom, że w myśl art. 397. Traktatu Wersalskiego komunikowanie się urzędów tak krajowych jak i placówek zagranicznych z Międzynarodowem Biurem Pracy odbywać się winno tylko za pośrednictwem Delegata Rządu. Również i korespondencja Biura z władzami polskimi odbywa się przez Delegata Rządu, wobec czego pisma Biura przesłane bezpośrednio urzędowi państwowemu winny być zwracane do rąk Delegata.

Zechcą Panowie Starostowie do powyższego ściśle się stosować.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

299.

L. 7461/pr. Stanisławów, dnia 30. lipca 1923.

Udzielanie wiz powrotnych cudzoziemcom wyjeżdżającym do woln m. Gdańska.

Do wszytkich Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, zmieniając częściowo postanowienia okólnika Nr. 40 z dn. 5/5 br. Nr. BB. 3996, ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym z dnia 1. czerwca 1923 Nr. 11, poz. 199, upoważniło urzędy administracyjne I-ej instancji do udzielania wiz na powrót do Polski cudzoziemcom wyjeżdżającym do Gdańska bądź za paszportami wydanymi przez władze cudzoziemskie, bądź przez władze polskie.

Dla uniknięcia jednak nadużyć należy tekst udzielanej wizy powrotnej uzupełniać dopiskiem wymieniającym nazwę punktu granicznego granicy polsko-gdańskiej, przez który jedynie powrót do Polski posiadaczowi danej wizy będzie dozwolony (naprzykład . . . . tylko przez Tczew).

Tym wyjeżdżającym do Gdańska cudzoziemcom, którzy przed swym powrotem do Polski zamierzają wyjechać z Gdańska do innych krajów, wizy powrotnej udzielać nie należy.

O tem zawiadamiam Panów Starostów celem zastosowania się do powyższych wskazówek.

Wojewoda: w z. SZWEDZICKI.

300.

L. 6979/pr. Stanisławów, dnia 23. lipca 1923.

W sprawie nadużyć przy zbiórce na budowę kościoła w Szczurowicach.

Do wszystkich Panów Starostów.

Reskryptem z dnia 21. czerwca 1922, L. 4931/pr. ex. 1922 udzieliło Województwo w Tarnopolu Komitetowi kościelnemu łacińskiemu na ręce ks. proboszcza Józefa Szelesta w Szczurowicach zezwolenie na przeprowadzenie zbiórki dobrowolnych datków na rzecz odbudowy kościoła łacińskiego w Szczurowicach na obszarze Województwa w Tarnopolu na czas do końca roku 1923 i upoważniło firmę handlową „Teofil Gadulski", Lwów ulica Piekarska L. 8, do przeprowadzenia tej składki przez swoich agentów, zapomocą rozsprzedaży cegiełek.

Ponieważ zostało stwierdzone, że ten sposób przeprowadzenia kwesty dało szerokie pole do nadużyć a w szczególności, że Komitet za spełnianie czynności kwestjonarskich udzielił firmie „Teofil Gadulski" wynagrodzenia w wysokości 50% uzbieranej kwoty, co wyraźnie sprzeciwia się celowi, któremu wzmiankowana zbiórka miała być poświęcona, Województwo w Tarnopolu cofnęło udzielone na wstępie cytowanym reskryptem zezwolenie na kwestę i zakazało dalszego zbierania składek.

O tem zawiadamiam Panów Starostów z poleceniem czuwania, by wspomnianej zbiórki nie usiłowano przeprowadzić na terenie tut. Województwa.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

301.

L. 6921/pr. Stanisławów, dnia 23. lipca 1923.

Polskie Towarzystwo Opieki nad kresami — zezwolenie na kwestę.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 7. lipca 1923, Nr. B. P. 3494 w myśl §. 1. przepisów, ogłoszonych w Monitorze Polskim Nr. 33. z dnia 11. lutego 1921 r., udzieliło pozwolenia Polskiemu Towarzystwu Opieki nad Kresami w Warszawie na urządzenie kwesty w czasie od 23. września do 30. września 1923 włącznie, po miastach i wsiach na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej prócz Województwa Śląskiego na cele związane z potrzebami wyżej wspomnianego towarzystwa pod warunkiem, że Zarząd i osoby przez ten Zarząd wydelegowane dla celów kwestarskich będą ściśle przestrzegały przepisów okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 446 z dnia 4. lutego 1921 roku, ogłoszonego w wyżej wymienionym Monitorze Polskim.

Polecam Panom Starostom aby w przeprowadzeniu kwesty nie czynili przeszkód Polskiemu Tow. Opieki nad Kresami w Warszawie, oraz osobom przez to towarzystwo wydelegowanym w celach kwestarskich o ile stosować się będą do obowiązujących przepisów.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

302.

L. 7379/pr. Stanisławów, dnia 28. lipca 1923.

Dziennik litewski „Rigas Balzas" odebranie debitu pocztowego.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 19. lipca 1923, L. B. C. 4144/23, odebrało na podstawie §. 26. ustawy z dnia 17. grudnia 1862, Dz. p. p. Nr. 6. debit pocztowy dziennikowi litewskiemu „Rigas Balzas" wychodzącemu w Rydze, ponieważ artykuły tego pisma zawierają znamiona przestępstw przewidzianych w §. 65. ustawy karnej.

O tem zawiadamiam z poleceniem wciągnięcia do ewidencji i bezzwłocznego wydania zarządzeń, celem udaremnienia rozszerzania wspomnianego czasopisma.

Wojewoda: w z. SZWEDZICKI.

303.

L. 7380/pr. Stanisławów, dnia 28. lipca 1923.

Dziennik ros. „Nowaja Rossija" odebranie debitu pocztowego.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 19. lipca 1923, L. B. C. 4096/23, odebrało na podstawie §. 26. ustawy z dnia 17. grudnia 1862, Dz. p. p. Nr. 6. debit pocztowy dziennikowi rosyjskiemu „Nowaja Rossija" wychodzącemu w Sofji, ponieważ artykuły tego pisma zawierają znamiona przestępstw przewidzianych w §§. 58 i 65. ustawy karnej.

O tem zawiadamiam z poleceniem wciągnięcia do ewidencji i bezzwłocznego wydania zarządzeń celem udaremnienia rozszerzania wspomnianego czasopisma.

Wojewoda: w z. SZWEDZICKI.

WYDZIAŁ ADMINISTRACYJNY.

304.

L. 6158/II. Stanisławów, dnia 27. lipca 1923.

Dostarczanie podwód dla lekarzy urzędowych.

Do wszystkich Panów Starostów.

Wskutek pisma Tymczasowego Wydziału Samorządowego z 6. lipca 1923 LW. $\frac{1237}{VI.}$ polecam Panom Starostom, aby nałożyli na gminy obowiązek dostarczania lekarzom okręgowym za trzydniowym zapowiewiedzeniem z ich strony podwód, celem przewiezienia ich za każdym razem do najbliższej gminy.

W takim wypadku miałby obowiązek oczekiwać lekarza okręgowego wyznaczony przez wójta woźnica, którym lekarz posługiwać mógłby się przy objeździe danej gminy i który miałby obowiązek lekarza odwieść do gminy najbliższej.

Ceny podwód należy ustalić w porozumieniu z naczelnikami gmin, ceny te oczywiście musiałyby ulegać perjodycznej rewizji.

Za Wojewodę: GŁAŻEWSKI.

305.

L. 6351/II. Stanisławów, dnia 1. sierpnia 1923.

Podwody dla geometrów ewidencyjnych.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ustawa z 23. maja 1883 r. Dz. P. P. Nr 83 nakłada na gminy obowiązek dostarczania płatnych podwód geometrom ewidencyjnym, przedsiębiorącym w okresie letnim podróż służbową w charakterze urzędników pomiarowych.

Praktyka wykazuje, że znaczna część gmin zdających sobie sprawę z tego, iż przyjazd geometry ewidencyjnego połączony jest ze znaczną korzyścią dla mieszkańców gminy, gdyż przy sposobności pobytu urzędnika pomiarowego z łatwością mogą uregulować częstokroć zawiły stan posiadania swoich majątków, nie uchyla się od obowiązku dostarczenia podwody.

Natomiast nieliczna ilość opornych zwierzchności gminnych, nie rozumiejąc swego własnego dobra, stale odmawia udzielenia podwód, wskutek czego uniemożliwia prawidłowe urzędowanie Ewidencji katastru, gdyż z góry ustalony sześciomiesięczny plan podróży ulega ustawicznym zmianom.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 26 lipca 1923, L. A. O. 2464, polecam Panom Starostom pouczyć odpowiednio gminy i przypomnieć im o ciążącym na nich na podstawie ustawy z dnia 23. maja 1883 obowiązku dostarczania podwód dla urzędników pomiarowych.

Podwody mają być dostarczane za odpowiednio ustalonem do dawnej należytości forszpanowej w pewnym stosunku pozostającem wynagrodzeniem.

Za Wojewodę: GŁAŻEWSKI.

WYDZIAŁ SAMORZĄDOWY.

306.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. **Odpis.**

Nr. AO. 2269. Warszawa, dnia 9. lipca 1923.

W sprawie wniosków dotyczących terytorjalnego podziału administracyjnego.

Okólnik Nr. 71.

Do wszystkich P. P. Wojewodów (z wyjątkiem P. Wojew. Śląskiego) oraz P. Delegata Rządu w Wilnie.

Z dotychczasowej praktyki w sprawach dotyczących zmian granic terytorjalnych jednostek administracyjnych (powiatów, gmin miejskich i wiejskich) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych poczyniło szereg spostrzeżeń, które należy zużytkować celem usunięcia zaobserwowanych wadliwości w traktowaniu spraw omawianej kategorji. W tym celu zarządza się co następuje: U j e d n o s t a j n i e n i e t e r m i n ó w.

Ze względu na naglące częstokroć okoliczności poszczególne sprawy zmiany granic jednostek administracyjnych, traktowane były dotychczas odrębnie i wprowadzone w życie w różnych terminach również w środku roku budżetowego. Zdarzały się nawet przypadki, że granice jednego powiatu podlegały dwukrotnie zmianom w ciągu roku w różnych terminach. Tego rodzaju postępowanie jest nieracjonalne, wprowadza bowiem zamęt w administracji lokalnej a zwłaszcza niekorzystnie odbija się na gospodarce ciał samorządowych, uniemożliwia im bowiem normalne wykonanie budżetu. Prócz tego każda dyzlokacja pociąga za sobą konieczność przeprowadzenia rozrachunków między zainteresowanemi ciałami samorządowemi, przeprowadzenie tych rozrachunków napotyka na znaczne trudności, gdy moment rozrachunku przypada w srodku roku budżetowego. Sprawa ta komplikuje się szczególnie w tym przypadku, gdy ze względu na kilka odrębnych dyzlokacji, dotyczących tego samego ciała samorządowego, rozrachunki muszą być prze-

prowadzone kilkakrotnie w ciągu roku budżetowego w różnych terminach.

Nieracjonalność przeprowadzania częstych zmian w terytorjalnym podziale administracyjnym staje jeszcze w pełniejszem świetle, gdy się zważy, że każda zmiana w granicach powiatów i gmin pociąga zazwyczaj za sobą dyzlokacje w podziale kilku odrębnych działów administracji, a w szczególności w podziałach wojskowych i sądowych. Nadto zmiany tego rodzaju przeprowadzone w ciągu roku kalendarzowego uniemożliwiają dokładne opracowanie zestawień statystycznych, sporządzonych zazwyczaj według terytorjalnych jednostek administracyjnych.

Z powyższych względów ustala się co następuje:

a) zmiany granic powiatów z reguły będą przeprowadzone tylko w terminie 1. stycznia t. j. jednocześnie z zakończeniem roku budżetowego. Odnośne wnioski winny być przez Pana Wojewodę (Delegata Rządu) przedkładane Ministerstwu Spraw Wewnętrznych do dnia 1. października. Wnioski, przedłożone po tym terminie, względnie wymagające przeprowadzenia dodatkowych dochodzeń rozważane będą dopiero w ciągu przyszłego roku kalendarzowego;

b) zmiany granic gmin miejskich, względnie wiejskich, tworzenie nowych gmin (miejskich, wiejskich) będą przeprowadzone z reguły również w terminie 1. stycznia. W wypadkach jednak uzasadnionej nagłości, sprawy tego rodzaju, o ile nie pociągają za sobą zmiany granic powiatów, mogą być wyjątkowo przeprowadzone z terminem wejścia w życie na dzień 1. lipca. Na ten przypadek odnośne wnioski winny być przedkładane przed dniem 1. kwietnia;

c) przy każdej sprawie omawianej kategorji należy w toku dochodzenia zbadać, czy zamierzona dyslokacja reguluje w całości granice odnośnego powiatu, względnie gminy (miasta) i czy przed wprowadzeniem w życie nowego ogólnego podziału administracyjnego w myśl art. 65. Konstytucji nie zajdzie prawdopodobnie konieczność powtórnej zmiany granic tej samej jednostki terytorjalnej w innym kierunku. W pozytywnym przypadku wszystkie projektowane dyzlokacje należy traktować łącznie, a następnie odnośne wnioski przedłożyć Ministerstwu Spraw Wewnętrznych jednocześnie w tym celu, aby regulacja granic odnośnej jednostki terytorjalnej mogła być załatwiona jednorazowo.

W każdym jednak razie sprawozdanie Pana Wojewody (Delegata Rządu) o ile jest zaopatrzone we wniosek pozytywny winno zawierać oświadczenie, że sprawa została w myśl powyższego rozporządzenia zbadana i że nie przewiduje się dalszych zmian granic odnośnej jednostki terytorjalnej.

II. Forma wniosków:

Sprawozdania, dotyczące zmian w terytorjalnym podziale administracyjnym, zawierają często niedokładności, zwłaszcza w części opisowej, gdzie przytoczone być winne wiadomości wymagane okólnikiem M. S. Wew. Nr. 53. z r. 1922 (Dz. Urz. M. S. Wewn. Nr. 4, poz. 122). Niedokładności takie zdarzają się zwłaszcza w sprawozdaniach, dotyczących regulacji granic gmin miejskich, gdzie ze względu na wchodzące w grę stosunkowo nieznaczne obszary musi być wymagane jak najdokładniejsze określenie ich obszaru a często i drobiazgowy opis granic. Nadto niedokładnie bywają przytaczane nazwy oddzielnych miejscowości, wsi, przysiółków i t. p. Zdarzają się również przypadki, że w aktach sprawy relacje, dotyczące jednego i tego samego przedmiotu są sprzeczne ze sobą, wniosek zaś ostateczny bywa tak ogólnikowy, że niepodobna dociec do której ze sprzecznych relacji się odnosi. Wskutek tego niepodobna jest powziąć decyzji w danej sprawie, gdyż nadanie jej ścisłej formy prawnej jest niewykonalne. W wyniku tego stanu w wielu sprawach powstaje przewlekła korespondencja, a zdarzały się nawet przypadki mylnego sformułowania tekstu odnośnych zarządzeń. Celem usunięcia na przyszłość wyżej przedstawionych braków każdy wniosek w sprawach omawianych przedkładany przez Pana Wojewodę (Delegata Rządu) Ministerstwu Spraw Wewnętrznych winien być ujęty w formę konkretnego projektu rozporządzenia. Jako miarodajne wzory przytoczyć można następujące rozporządzenia:

W sprawie zmiany granic gmin wiejskich w b. dzielnicy rosyjskiej — Dz. Ust. z r. 1922, Nr. 104, poz. 958, Nr. 106, poz 986, Nr. 116, poz. 1058.

Tworzenie nowych gmin — Dz. Ust. z r. 1922, Nr. 106, poz. 985, Nr. 115, poz. 1042 i 1043. — W Małopolsce—Dz. Ust. z r. 1922, Nr. 101, poz. 926, w b. dzielnicy pruskiej — Dz. Ust. z r. 1922, Nr. 45, poz. 380.

W sprawie zmiany granic miast w b. Królestwie Kongresowem — Dz. Ust. z r. 1922, Nr. 78, poz. 706, Nr. 77, poz. 697, na ziemiach przyłączonych na podstawie Traktatu Ryskiego—Dz. Ust. z r. 1922, Nr. 82, poz. 733, w b. dzielnicy pruskiej—Dz. Ust. z r. 1922, Nr. 28, poz. 229.

W sprawie zmian granic powiatów — Dz. Ust. z r. 1922, Nr. 12, poz. 95, w Małopolsce — Dz. Ust. z z. 1922, Nr. 10, poz. 69.

W sprawie utworzenia nowego powiatu — Dz. Ust. z r. 1922, Nr. 77.

Sprawozdania niezaopatrzone we wniosek opracowany zgodnie z niniejszem zarządzeniem będą zwracane do uzupełnienia.

III. Opisy granic:

Szczegółowe opisywanie zmienionych granic w tekście rozporządzeń jest konieczne tylko w takich przypadkach, gdy dyzlokacja dotyczy części jakiejś miejscowości, lub też gdy sama nazwa miejscowości, która w całości podlega dyzlokacji nie określa w sposób niewątpliwy odnośnego obszaru. W innych przypadkach wystarcza odpowiednio wymienić nazwy odnośnych miejscowości, podlegających dyzlokacji. Nadmienia się przytem, że określenia objektów terytorjalnych nazwami ich właścicieli (np. kolonja Piotrowskiego) nie jest wystarczające. W przypadkach gdy dyzlokacja dotyczy oddzielnych drobnych posiadłości, należy je określać według oznaczeń hipotecznych, względnie w b. zaborze rosyjskim według oznaczeń w tabelach likwidacyjnych, gdy tego rodzaju oznaczenie jest niemożliwe należy szczegółowo opisać ich sytuację topograficzną względnie ich granice w ten sposób, by przyoależność ich gminna nie pozostawiała żadnej wątpliwości.

IV. Plany sytuacyjne:

Każde sprawozdanie w sprawach dotyczących terytorjalnego podziału administracyjnego winno być zaopatrzone w szkic kartograficzny, przedstawiający dokładnie sytuację topograficzną. W sprawach dotyczących zmiany granic miast, względnie tworzenia nowych miast, z reguły przedkładane być winny plany opracowane według określonej skali. W sprawach dotyczących dyzlokacji w granicach gmin wiejskich w Małopolsce, wskazówki udzielone były pismem z dnia 23. kwietnia Nr. AO. 1337.

O ile w konkretnej sprawie, dotyczącej zmiany granic miejskich okaże się niemożliwem przedłożenie specjalnie opracowanego planu w określonej skali, należy przedkładać odnośny odcinek mapy w skali nie mniejszej jak 1:25.000 z wyrysowanemi na nim granicami wszystkich, wchodzących w grę objektów terytorjalnych. Do tego mogą być dołączone odręczne plany, wykazujące te szczegóły topograficzne, których uwidocznienie na mapie było niemożliwe,

Nadmienia się, że oddzielne odcinki map nabywać można w Instytucie Wojskowo-Geograficznym w Warszawie, ul. Żelazna Nr. 56.

Minister: *podpis.*

L 1627 III. Stanisławów, dnia 24. lipca 1923.

W sprawie wniosków dotyczących terytorjalnego podziału administracyjnego.

Okólnik Nr. 142.

Wszystkim Panom Starostom

do wiadomości i ścisłego stosowania się przy przedkładaniu wniosków, dotyczących terytorjalnego podziału administracyjnego.

Wnioski dotyczące zmiany granic powiatu należy przedkładać Województwu do dnia 1. września, wnioski zaś w sprawie zmiany granic gmin miejskich względnie wiejskich, o ile zmiana taka nie pociąga za sobą zmiany granic powiatów najpóźniej 1. marca.

Wojewoda: w z. SZWEDZICKI.

WYDZIAŁ ZDROWIA PUBLICZNEGO.

307.

L. 3405/VI. Stanisławów, dnia 28. lipca 1923.

W sprawie czasowych zastępstw lekarzy powiatowych przez lekarzy wolno praktykujących.

Okólnik Nr. 147.

Do wszystkich Panów Starostów.

Wobec stwierdzenia, że niektóre Urzędy Wojewódzkie przy powierzaniu lekarzom-nieurzędnikom czasowych zastępstw lekarzy powiatowych nie określają należycie norm umówionego wynagrodzenia zaangażowanym pracownikom za pełnienie zastępstwa, Ministerstwo Zdrowia publicznego reskryptem z dnia 10. lipca 1923 pr. 29432 3618/23 poleciło przestrzegać, aby nawet w wypadkach gdy chodzi o zastępstwo krótkoterminowe zawierane były odpowiednie umowy służbowe; umowa taka może być opracowana według skróconego szematu, — w każdym zaś razie winna ustalać fakt powierzenia, względnie objęcia zastępstwa w każdej chwili odwołalnego za wynagrodzeniem według pewnego stopnia służbowego, opłaconego tylko do dnia faktycznego pełnienia czynności zastępczych i bez potrzeby jakiegokolwiek terminu wypowiedzenia. Zawarcie takiej skróconej umowy może ewentualnie polegać na wystosowaniu do le-

karza zastępcy odpowiedniego pisma i przyjęcia tegoż przez zaangażowanego pracownika bez protestu.

O tem zawiadamia się P. P. Starostów.

Wojewoda: w z. SZWEDZICKI.

308.

L. 3453/VI. Stanisławów, dnia 28. lipca 1923.

W sprawie wynagrodzenia za szczepienie wiosenne przeciw ospie w r. 1923.

Okólnik Nr. 148.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Zdrowia publicznego reskryptem z dnia 16. lipca 1923 r., Nr. Ch. z. 30174/3399/23 zawiadamia, że na zasadzie zgody Ministerstwa Skarbu z dnia 2. lipca 1923 r L. 1789/D/B/5 ustala się poniższe normy wynagrodzenia za szczepienie wiosenne przeciwko ospie a to od jednej szczepionej osoby wraz z rewizją:

	W powiatach górskich Mkp	W innych powiatach Mkp
a) dla lekarzy używających własnej furmanki	640	480
b) dla lekarzy używających podwód państwowych	480	320
c) dla pozostałego (nielekarskiego) personalu szczepiącego, używającego własnej furmanki	400	320
d) dla pozostałego (nielekarskiego) personalu szczepiącego, używającego podwód państwowych	320	240

e) dla lekarzy miejskich, gminnych i okręgowych w razie przeprowadzenia szczepień w miejscu własnej siedziby urzędowej 240 Mkp.

f) dla personalu (nielekarskiego) szczepiącego w miejscu urzędowania 125 Mkp.

Wojewoda: w z. SZWEDZICKI.

WYDZIAŁ ROLNICTWA I WETERYNARJI.

309.

L. 6213/VII. B. ex. 1923.

Stanisławów, dnia 27. lipca 1923.

W sprawie pomocy dla poszkodowanych przez gradobicia.

Okólnik Nr. 145.

Do wszystkich Panów Starostów.

W ślad za okólnikiem z dnia 7. lipca 1923 r., L. 5599/VII. B./23. podaję do wiadomości odpis okólnika Ministerstwa Skarbu D. P. 537/IV z dnia 31. czerwca i polecam, by Panowie Starostowie otrzymawszy doniesienie czy to Pol. P. czy też prywatne o klęsce spowodowanej gradobiciem zawiadamiały o tem b e z z w ł o c z n i e władze podatkowe I. instancji.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Rolnictwa i D. P. z dnia 21. lipca L. 5355/R. II. zawiadamiam P. P. Starostów polecając równocześnie podać o tem do wiadomości Rad powiatowych że Sejmiki powiatowe dostaną wkrótce wezwanie od Państwowego Banku Rolnego do delegowania do Warszawy upoważnionego członka Sejmiku, który otrzyma w Banku wszelkie informacje i druki potrzebne do uzyskania pożyczek dla rolników poszkodowanych przez klęski gradowe. Pożyczki te wkrótce udzielone będą, przez Państwowy Bank Rolny.

Wojewoda: w z. SZWEDZICKI.

Odpis.

Ministerstwo Skarbu — Depart. podat.

L. D. P. 537/IV. Warszawa, dnia 31. czerwca 1923.

Okólnik

Do wszystkich Izb Skarbowych.

W roku bieżąoym klęska gradobicia nawiedziła wiele okolic Państwa i do Ministerstwa Skarbu napływać zaczęły podania o przyznanie ulg podatkowych.

Ustawy o podatku gruntowym, obowiązujące we wszystkich poszczególnych dzielnicach, a w szczególności art. 12 nowej ustawy z dnia 15. czerwca b. r. w przedmiocie wyrównania podatków gruntowych, tudzież niektórych podatków budynkowych, przewidują ulgi dla płatników. którzy ponieśli straty wskutek klęski żywiołowych.

Mając powyższe na uwadze Ministerstwo Skarbu zarządza, aby zarówno Izby Skarbowe jakoteż władze podatkowe I instancji niezwłocznie po otrzymaniu zawiadomień o szkodach poczynionych w zasiewie przez gradobicia wstrzymywały egzekucje podatku gruntowego i budynkowego (podymnego).

Władze podatkowe I. instancji winny następnie po upływie 8-miu dni licząc od dnia następnego po otrzymaniu odnośnego doniesienia, stwierdzić w sposób dotychczas praktykowany rozmiar szkód na miejscu — z wydaniem jednak decyzji mertytorycznej — wstrzymać się aż no czasu wydania rozporządzenia wykonawczego do wspomnianej na wstępie ustawy.

Za Min. Skarku: (—) MARKOWSKI.
Podsekretarz Stanu.

310.

L. 58100/VII. Stanisławów, dnia 31. lipca 1923.

Zwalczanie wścieklizny u ludzi i zwierząt.

Do wszystkich Panów Starostów.

Z dołączonego wykazu osób pokąsanych przez zwierzęta wściekłe szczepionych przeciw wodowstrętowi (wściekliźnie) we Lwowie w r. 1922 i w pierwszym półroczu 1923 r. wynika, że ilość osób pokąsanych przez zwierzęta wściekłe w bieżącym roku do końca czerwca 1923 r. zaledwie w kilku powiatach znacznie się zmniejszyła w innych zaś powiatach już to dorownuje ilości osób pokąsanych przez zwierzęta wściekłe w ciągu całego roku 1922. już też ilość tę przewyższyła a nawet przewyższa dwukrotnie jak w powiatach stryjskim i żydaczowskim.

Na podstawie tych dat, z przykrością stwierdzić muszę, że większość Panów Starostów i powiatowych lekarzy weterynaryjnych, interesując się zbyt mało zwalczaniem tej groźnej zarazy i wprost lekceważąc moje wskazówki co do gruntownego jej wytępienia — zawarte w okólnikach z 28. czerwca 1923 r. L. 3962/VII. (Dz. U. Nr. 14. z 15. lipca 1921 r. poz. 364) i z 13. kwietnia 1923 r. L. 1045/VII. (Dz. U. Nr. Nr. 9. z 1. maja 1923 r. poz. 163), dopuściła, że zaraza nietylko nie została opanowaną ale szerzy się w sposób wprost zastraszający

Dalej na podstawie przedkładanych mi operatów weterynarskich o wściekliźnie stwierdzam, że

1) na doniesienia o wybuchu wścieklizny nie następuje natychmiast delegacja na miejsce lekarza wet. a zwłoka delegacji wzgl. wyjazdu lekarza wet. na komisję nie jest nigdy usprawiedliwioną;
2) że operaty weterynarskie o wściekliźnie nie są natychmiast a najpóźniej do dni 8-miu po ukończeniu komisji przedkładane Województwu a przy czyna zwłoki nie jest usprawiedliwioną;
3) że psy wściekłe zrywały się z uwięzi i kąsały ludzi, zatem uwiąż ta musiała być lichą, czego przedtem nikt nie sprawdził i nie spowodował zabicia psa stojącego na lichej uwięzi a właściciela psa nie pociągnięto do odpowiedzialności karnej;
4) że na obszarze Województwa musi znajdować się znaczna ilość psów podejrzanych o zarażenie się wścieklizną, a wyśledzenie ich wszystkich celem natychmiastowego wybicia nikt się nie troszczy;
5) że ludność tak wiejska jak miejskż a także inteligencja i osoby wojskowe puszczają samopas psy nawet bez kagańca i to po największej części bezkarnie;
6) że nawet osoby inteligentne, które winny świecić przykładem ludności mniej oświeconej i przestrzegać zarządzeń wydanych z powodu zarazy, nietylko tego nie czynią, czem zachęcają ludność do nieposłuchu, ale tają bezkarnie psy podejrzane o zarażenie się wścieklizną i przez to, jak to niejednokrotnie sprawdzono, narażają w pierwszym rzędzie siebie i swoją rodzinę na pokąsanie przez własnego psa uległego wściekliźnie.

Nadto inteligencja ta wykupuje lub usiłuje wykupić od rakarza schwytanego psa, a gdy się jej to uda chełpi się jeszcze bezmyślnie dokonanym czynem, zachęcając innych do takiego postępowania i do tem większego demoralizowania oprawcy.

7) że kary wymierzane za przekroczenie zarządzeń wydanych z powodu wscieklizny są często tak łagodne, że nie stoją w żadnym stosunku do szkody, jaki pies wściekły wyrządzić może;
8) że oprawcy bezprawnie i bezkarnie wydają za opłatą schwytane psy lub psy takie zamiast zabić, przetrzymuje w rakarni zbyt długo by z tego ciągnąć zyski;
9) że zdarzały się napady na oprawców celem odebrania schwytanych psów, jeżeli nie udało się ich wydobyć od oprawcy za opłatą;
10) że rakarnie nie są dotychczas odbudowane, a klatki do przetrzymywania psów schwytanych i psów podejrzanych o wściekliznę i wściekłych są zniszczone, bez żadnego zamknięcia, tak, że zdarzały się wypadki samowolnego zabrania psów z rakarni przez właścicieli.

Zwracając uwagę na powyższe rażące zaniedbania w walce z zarazą wścieklizny na obszarze tutejszego Województwa i powołując się na art. 10. rozp. Rady Ministrów z 27. września 1920 Dz. Ust. Nr. 102 z 6. listopada 1920 poz. 676 wzywam Panów Starostów, aby przy pomocy powiatowych lekarzy wet. zajęli się z większą niż dotychczas energją zwalczeniem wścieklizny u psów, a tem samem zapobiegli skutecznie udzielaniu się tej zarazy ludziom i zwierzętom domowym.

W tym celu winni Panowie Starostowie:

1) powołując się na przepisy prawne wskazane w wyżej podanych okólnikach uznać natychmiast cały powiat polityczny jako okręg zagrożony wścieklizną i wydać wskazane zarządzenia wete-

rynarno-sanitarne o ile zarządzenie takie już wydano należy je natychmiast przypomnieć. — Zarządzenie to mają Panowie Starostowie natychmiast jak najobszerniej ogłosić a odpis tego zarządzenia wraz z egzemplarzem wykazu osób szczepionych przeciw wściekliźnie którego 20 egzemplarzy równocześnie wysyłam udzielić bezwarunkowo wszystkim urzędom państwnwym i autonomicznym, urzędom wojskowym, parafjalnym, zarządom szkół przez okręgowy inspektorat szkolny, instytucjom prywatyym i t. p. z odpowiednimi uwagami i prośbą o zwrócenie uwagi najbliższego otoczenia na niebezpieczeństwo wścieklizny i o współdziałanie w akcji zwalczania szerzącej się wścieklizny u psów w sposób zastraszający. — Za ścisłe wykonanie tego zarządzenia czynię Panów Starostów osobiście odpowiedzialnymi i wzywam, aby do 10-ciu dni donieśli mi o wykonaniu tego zarządzenia dodając datę i liczbę wydanego zarządzenia.

2) Również czynię Panów Starostów osokiście odpowiedzialnymi za spóźnione a nieusprawiedliwione delegówanie lekarzy weterynaryjnych do do sprawdzenia istoty choroby i wydania stosownych zarządzeń na doniesienie o pojawieniu się psa wściekłego lub o wściekliznę podejrzanego oraz za spóźnione a nieusprawiedliwione przedłożenie Województwu operatu wetąrynarskiego o wściekliźnie.

3) lekarzy weterynaryjni delegowani do tępienia wścieklizny mają operaty o wściekliźnie spisysywać protokolarnie w miejscu komisji śledząc za psami co do których zachodziło bynajmniejsze uzasadnione podejrzenie że mogły stykać się z psem wściekłym lub o wściekliznę podejrzanym, oraz za psami puszczanymi samopas i psami trzymanymi na lichej uwięzi mogącej się łatwo zerwać celem zarządzenia bęzzwłoeznego ich wybicia.

Do operatu weterynarskiego ma być dołączony wykaz wszystkich psów w gminie badanych co do rodzaju i jakości uwięzi, na której są trzymane.

4) panowie Starostowie zechcą używając swego wpywu i stojących do dyspozycji środków dodyspozycji środków dołożyć starań, aby wszelkie wypadki wścieklizny lub jej podejrzenia natychmiast dochodziły do ich wiadomości a wydane zarządzenia jak najściślej były przestrzegane i w tym celu wydać niezwłocznie stosowne stanowcze polecenie, posterunkom Policji Państw.

Posterunki te równocześnie wezwac należy, aby jaknajenergiczniej współdziałając w walce z wścieklizną zarządzały, by będące w służbie funkcjonarjusze Policji Państwowej przy każdej sposobności śledzili za psami co do których zachodziłoby najmniejsze podejrzeeie, że mogły stykać się z psem wściekłym lub o wściekliznę podejrzanym, przekonywali się czy psy stojące na uwięzi rzeczywiście znajdują się na silnej uwięzi t. j. czy mają silną brzemienną obrożę i czy uwiązane są na silnym łańcuchu i silnie przykutym koło budy, wszystkie zaś psy stojące na lichej uwięzi z której łałwo się zrywają i wszystkie psy podejrzane o zarażenie się wścieklizną oddawali do zgładzenia a właścicieli ich do surowego ukarania.

Nadto wezwać należy posterunki Policji Państw., aby delegowały swych funkejonarjuszy do ochrony oprawców w czasie wyłapywania psów wałęsających się i do dopilnowania, aby oprawcy nie wydawali samowolnie schwytanych psów, lecz bezwarunkowo je wybijali do 12 godzin od chwili powrotu z obławy do rakarni z wyjątkiem psów rasowych, opłacanych w gminach co do których zachodziłyby okoliczności zezwalające władzom I. instcncji na przedstawienie wniosku Województwu o ewentualne wydanie ich właścicielom przy zachowaniu wskazanych środków ostrożności o ile właściciele takich psów w ciągu powyższych 12 godzin wniosą w iym względzie należycie ostemplowane podanie i przeprowadzone zostaprzeciw nim dochodzenie karne za puszczanie psów samopas. — Obławy na wałęsające się psy zarządzać należy niespodzianie jak najczęściej nietylko w środku gminy (miasta) ale także wieczorami i w nocy również na krańcach gminy (przedmieściach) koło koszar wojskowych, rzeźni, grzebowisk i t. p. w tych porach bowiem i miejscach najwięcej psów się wałęsa i naraża na zarażenie się wścieklizną.

Koszta obław wzgl. koszta przeprowadzenia mieśscowych środków ochronnych przewidziane są w § 61 ustawy z 6. sierpnia 1909 Dz. P. P. Nr. 177. — W końcu zwracam uwagę Panów Starostów, że tylko przez bezwzględne wyłapywanie i wybijanie psów wałęsających się i przez trzymanie psów na silnej uwięzi z której zerwaćby się nie mogły nawet w szale napadu wścieklizny, zarazem wścieklizny można będzie opanować i ostatecznie skutecznie stłumić albowiem w pierwszym wypadku wybite zostaną wszystkie pokąsane psy u których wścieklizna wybuchnąć mogłaby w kilka nawet miesięcy i do roku od chwili pokąsania, w drugim wypadku psy pokąsane przez psy wściekłe ulegną — bo muszą uledz

wściekliźnie na uwięzi a tem samem staną się nieszkodliwymi dla lugi i nie będą szerzyć dalej zarazy.

Wszelkie przekroczenia wydanych zarządzeń, należy bezwzględnie jak najsurowiej natychmiast karać według wskazówek zawartych w naprowadzonych okólnikach.

Wojewoda: w z. SZWEDZICKI.

Województwo Stanisławowskie.

Do L. 5810—VII. ex 1923.

Wykaz

osób pokąsanych przez zwierzęta wściekłe szczepionych przeciw wodowstrętowi w I-m półroczu 1923 i w roku 1922.

Liczba porządkowa	POWIAT	Ilość osób szczepionych w miesiącu: styczniu	lutym	marcu	kwietniu	maju	czerwcu	Razem w I. półroczu 1923	lipcu	sierpniu	wrześniu	październiku	listopadzie	grudniu	Razem	W r. 1922 poddało się szczepieniom przeciw wodowstrętowi
1	Bohorodczany	5	4	—	3	1	—	13	—	—	—	—	—	—	—	9
2	Dolina	—	—	—	—	2	18	20	—	—	—	—	—	—	—	15
3	Horodenka	—	—	—	4	6	4	14	—	—	—	—	—	—	—	15
4	Kałusz	4	3	3	—	—	5	15		—	—	—	—	—	—	10
5	Kołomyja	3	3	1	—	6	12	25	—	—	—	—	—	—	—	28
6	Kosów	—	—	—	—	1	—	1	—	—	—	—	—	—	—	17
7	Nadwórna	5	3	—	—	—	1	9	—	—	—	—	—	—	—	33
8	Peczeniżyn	—	1	—	—	—	—	1	—		—	—	—	—	—	6
9	Rohatyn	4	6	2	1	7	9	29	—		—	—	—	—	—	31
10	Stanisławów	4	5	5	6	12	13	45	—	—	—	—	—	—	—	46
11	Skole	—	—	3	3	1	-	7		—	—	—	—	—	—	12
12	Stryj	1	6	1	1	5	15	29	—	—	—	-	—	—	—	13
13	Śniatyn . .	1		1	5		4	11	—	—	—	—	—	—	—	31
14	Tłumacz	—	—	—	1	1	4	6	—	—	—	—	—	—	—	9
15	Turka	10	4	4	—	1	—	19	—	—	—	—	—	—	—	16
16	Żydaczów	9	3	4	2	3	5	26	—	—	—		—	—	—	14
W I. półr. 1923 Razem		46	38	24	26	46	90	270	—	—	—	—	—	—	—	—
W r. 1922 było		33	9	25	17	36	8	128	19	35	43	21	38	21	177	305
Zatem w r. 1923	mniej	—	—	1	—		—	—								
	więcej	13	29	—	9	10	82	142								

Uwaga: W roku 1923 dwie osoby pokąsane przez psy wściekłe uległy wodowstrętowi (wściekliźnie).

311.

L. 6352/VII. B. Stanisławów, dnia 2. sierpnia 1923.

W sprawie zwalczania myszy i kanianki.

Okólnik Nr. 151/23.

Do wszystkich Panów Starostów.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 26. lipca L. 2633/R. I poleca się Panom Starostom zawiadamiać stale Województwo o pojawieniu się jakichkolwiek szkodników czy to roślinnych czy zwierzęcych. W szczególoości należy donieść czy w roku bieżącym wystąpiły myszy i kanianka

Przypominam Panom Starostom wykonanie okólnika L. 774 VII/21 (Dz. U. Nr. 2. 1921 r.) i polecam zastosować środki by rzeczywiście wykonywaną była ustawa o zwalczaniu myszy z 24. października 1907 r. (Dz. U. kr. Nr. 137 1912 r.) i Rozporządzenie b. Namiestnictwa z 24. lipca 1913 r. (Dz. U. kr. Nr. 1) Komunikuję równocześnie, że kultury tyfusu mysiego wyrabia Państwowy Instytut Epidemjoligiczny. Warszawa, ul. Chocimska 2.

Cena flakonu pożywki z bakterjami tyfusu do zakażenia i litra przenicy wynosi obecnie 3.200 mkp.

Za Wojewodę: SZWEDZICKI.

312.

L. 6212/VII. Stanisławów, dnia 4. sierpnia 1923.

W sprawie opłat za oględziny zwierząt do rzezi i kłucia przeznaczonych i przed wydaniem paszportów na zwierzęta.

Do wszystkich Panów Starostów.

Doszło do mojej wiadomości, że niektóre gminy chcąc przysporzyć sobie dochodów, pobierają nietylko różne, dowolne i często zbyt wygórowane opłaty za oględziny zwierząt do rzezi przeznaczonych i za oględziny zwierząt przed wydaniem paszportów na zwierzęta, ale nadto opłaty te nieuzasadnienie ciągle podwyższają. Celem położenia tamy tym niezdrowym stosunkom i celem uregulowania i ujednostajnienia kwestji opłat o które chodzi, przypominam, że w myśl obowiązującego dotąd rozporządzenia b. Namiestnictwa z 28. czerwca 1888 L. 67594 (Dz. U. kr. Nr. 74, 75 i 76) w brzmieniu zmienionem rozporządzeniem tego Namiestnictwa z 29. czerwca 1910 r. L. $XVII\frac{5812}{32}$ (Dz. U. kr Nr. 147) gminy uprawnione są do poboru

wyłącznie opłat: 1) za oględziny większych zwierząt rzeźnych (buhaje, woły, krowy i jałówek); 2) za oględziny zwierząt kłuciem zabijanych (cielęta, owce, kozy i świnie); 3) za oględziny mięsa sprowadzonego do gminy (ćwiartek, połówek, lub całych zwierząt); 4) za użycie rzeźni; 5) za oględziny zwierząt przed wydaniem paszportów na zwierzęta a zarazem w porozumieniu z Tymczasowym Wydziałem Samorządowym, polecam Panom Starostom, aby spowodowali niezwłocznie szczegółowo umotywowaną uchwałę interesowanych Rad gminnych co do wysokości wyżej naprowadzonych opłat i uwzględniając w każdym wypadku stosunki miejscowe a w pierwszym rzędzie potrzebę adoptowania rzeźni, wynagrodzenia oglądacza zwierząt i jego zastępcy, sprawienia druków protokołu rzezi i certyfikatów wywozu mięsa oraz przyrządów do znaczenia mięsa, na które to cele w pierwszym rzędzie w myśl powyższego rozporządzenia b. Namiestnictwa dochody te mają być obracane — ustalili czasowo w porozumieniu z Wydziałem powiatowym wysokość tych opłat bacząc pilnie, by nie były zbyt wygórowane, lecz odpowiadały ściśle rzeczywistym potrzebom i warunkom miejscowym. — Wysokość ustalonych w ten sposób opłat, do pobierania których czasowo i odwołalnie zechcą Panowie Starostowie upoważnić interesowane gminy, podać należy do mojej wiadomości w ciągu dwóch miesięcy. — Nadmieniam, że dochody z powyższych opłat wpływać mają w całości do kasy gminnej, z której pobierać ma oglądacz zwierząt wynagrodzenie w wysokości uchwalonej przez radę gminną.

Odpis niniejszego reskryptu udzielam równocześnie Tymczasowemu Wydziałowi Samorządowemu we Lwowie, Urzędom Wojewódzkim w Krakowie, Lwowie i Tarnopolu i Komendzie Policji Państwowej Okręgu X. w Stanisławowie.

Wojewoda: w z. SZWEDZICKI

313.

L. 6366/VII a. Stanisławów, dnia 8. sierpnia 1923.

W sprawie środków wybuchowych rafinerji i trutki.

Do wszystkich Panów Starostów.

Na „ogólnej konferencji w sprawie ochrony przyrody" odbytej w Poznaniu w dniu 29 i 30. czerwca b. r. poruszono następujące kwestje:

1) w Małopolsce, szczególnie na jej wschodnich terytorjach, używają żołnierze do połowu ryb bomb i dynamitu, powodując przez to kolosalne szkody w rybołostwie;
2) urządzone na obszarze Małopolski rafinerje zanieczyszczają sąsiednie rzeki przez wypuszczanie do nich nieużytecznych odpadków ropy — przez co niżczą w rzekach istniejący rybostan i uniemożliwiają rybom rybom przepływ przez okolice zatrute wymienionemi substancjami;
3) zdarzają się wypadki, że różne osobniki używają podczas tarła trutki z tłuczonych bobków;

Powołując się na reskrypt Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr państwowych z dnia 21. lipca 1923 r. L. Dz. 5--b. 2554/23 polecam Panom Starostom wydać do gmin i Posterunków Policji Państwowej odpowiednie zarządzenia, ściśle czuwać nad przestrzeganiem tychże, zaś winnych pociągać do surowej odpowiedzialności.

Ponadto polecam Panom Starostom:

ad 1) z winnymi przekroczenia żołnierzami należy spisać dokładny protokół w każdym poszczególnym wypadku, zapodając w nim w pierwszym rzędzie dokładne imię i nazwisko danego żołnierza, rodzaj broni, oddziału w którym służy, miejsce służbowe i datę czynu karygodnego.

Protokoły te osobno do każdego żołnierza należy bezzwłocznie przedkładać Województwu, a to celem wystąpienia za pośrednictwem władz wojskowych o ukaranie winnych,

ad 2) W powiatach, w których znajdnją się rafinerje nafty, należy do nich się odnieść, aby odpływów z rafinerji nie wpuszczały do rzek, gdyż wskutek tego trują się ryby. — Polecam również Panom Starostom przedłożyć mi wnioski zmierzające do usunięcia istniejących nieprawidłowych pod tym względem stosunków.

Wojewoda: w z. SZWEDZICKI.

WYDZIAŁ PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ.

314.

L. 5666/IX. Stanisławów, dnia 4. sierpnia 1923.

Emigracja zamorska, kontrola zagranicznych Towarzystw okrętowych.

Okólnik Nr. 153.

Do wszystkich Panów Starostów.

W ciągu dochodzenia przeprowadzonego w pewnym konkretnym wypadku, trafiono na poszlaki wskazujące, że ze strony niektórych zagranicznych Towarzystw okrętowych, dopuszczonych w Polsce do sprze-

daży biletów okrętowych, uprawianym jest w okręgu tutejszego Województwa werbunek i zachęcanie do zamorskiej emigracji, a to za pośrednictwem utworzonych przez te Towarzystwa biur sprzedaży kart okrętowych wzgl. za pośrednictwem utrzymywanych przez te biura agentów, naganiaczy, agitujących po wsiach.

Z tego powodu zwraca się uwagę Starostwa, że 1) wobec jeszcze nie uchwalonej przez Sejm specjalnej ustawy emigracyjnej — prawa i obowiązki zagranicznych Towarzystw okrętowych operujących w Polsce, bywają przez Rząd — w zakresie emigracji — regulowane na razie tylko w dokumencie koncesji, wydawanym takim poszczególnym Towarzystwom przez Ministerstwo przemysłu i handlu i 2), że obecnie koncesję taką mają w okręgu Województwa tylko dwa Towarzystwa, mianowicie:

a) Linja Bałtycko-Amerykańska i

b) Royal Mail Steam Packet, utrzymujące biura sprzedaży kart okrętowych w Stanisławowie,

3) że w myśl warunków koncesji, po za utrzymywaniem wspomnianych biur w Stanisławowie, nie wolno tym Towarzystwom w żadnej innej mięjscowości prowadzić jakiejkolwiek działalności emigracyjnej — zatem nie wolno im poza Stanisławowem ani sprzedawać kart okrętowych, ani w drodze reklamy (np. rozrzucane prospekty, broszurki) lub przez agentów (naganiaczy) prowadzić agitacji wychodźczej.

Poleca się Starostwu, aby o powyższem pouczyło wszystkie posterunki Policji Państwowej, celem skrzętnego śledzenia ewentualnych nadużyć. Wszelkie dostrzeżone choćby z pozoru mniej znaczące objawy agitacji wychodźczej zamorskiej, należy bezzwłocznie podawać do wiadomości Prezydjum Województwa Stanisławowskiego a równocześnie do wiadomości Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy we Lwowie (ul. Karmelicka), który jako Ekspezytura Urzędu Emigracyjnego przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społ. wykonuje kontrolę wszystkich biur sprzedaży kart okrętowych na terenie Województwa Lwowskiego, Stanisławowskiego i Tarnopolskiego. — Przeciw ewentualnie przydybanym agentom wychodźczym, należy wystąpić z całą surowością w myśl ogólnych przepisów karnych.

Wojewoda: w z. SZWEDZICKI.

III.

RUCH SŁUŻBOWY.

Pan Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych zamianował: st. lekarza weterynaryjnego w VIII. stopniu służbowym Ludwika Rajskiego st. lekarzem weterynaryjnym w VII. stopniu służbowym. — St lekarza weter. w VIII. stopniu służbowym Augusta Krügera st. lekarzem weter. w VII. stopniu służbowym i st. lekarza weter. w VIII. stopniu służbowym Romana Seweryna Albrechta st. lekarzem weter. w VII. stopniu służbowym.

Pan Wojewoda zamianował Dr. Karola Sethalera ordynatora Lazaretu Korpusu Kadetów Nr. w 1. we Lwowie prowizorycznym lekarzem powiatowym w VIII. stopniu służbowym i przeznaczył do służby w Starostwie w Żydaczowie.

Pan Wojewoda zamianował Franciszka Tytłę-Rossiego prowizorycznym powiatowym lekarzem weterynaryjnym w VIII. stopniu służbowym i przeznaczył do służby w Starostwie w Skolem.

Pan Wojewoda zwolnił praktykanta konceptowego Województwa Dr. Leopolda Sklenarza ze służby w Województwie — wskrtek przejścia do służby w Ministerstwie Spraw Zagranicznych

Pan Wojewoda przyjął do wiadomości rezygnację ze służby praktykanta konceptowego Województwa Leonarda Gutowskiego.

Pan Wojewoda rozwiązał z dniem 1. września b. r. stosunek służbowy zawarty z kontr. urzędnikiem rachunkowym w VII. stopniu służbowego Ludwikiem Chmurowiczem.

Pan Wojewoda dopuścił Władysława Matułę do kancelaryjnej służby przygotowawczej i przeznaczył do służby w Państwowym Urzędzie pośrednictwa Pracy.

IV.

KONKURSA, KOMUNIKATY I OBWIESZCZENIA.

L. 7262/pr. Stanisławów, dnia 25. lipca 1923.

KOMUNIKAT.

Okręgowa Dyrekcja Poczt i Telegrafów oznajmiła, że w Urzędzie pocztowo-telegraficynym Krościenko koło Chyrowa otwartą została centala telefoniczna.

Centrala ta pełni służbę w ograniczonych godzinach dziennych.

Za Wojewodę: KOCHAŃSKI.

L. 7263/pr. Stanisławów, dnia 25. lipca 1923.

Zwinięcie Powiatowego Biura Odbudowy w Bohorodczanach.

KOMUNIKAT.

Okręgowa Dyrekcja Odbudowy we Lwowie. podała do wiadomości, że z dniem 31. lipca b. r. zwi-

nięte zostaje Pow. Biuro Odbudowy w Bohorodczanach i zamienione od 1. sierpnia b. r. na Filję Pow. Biura Odbudowy w Stanisławowie. Kierownik P. B. O. w Bohorodczanach Inż. Jan Kalik obejmuje z dniem 1. sierpnia b. r. kierownictwo Pow. Biura Odbudowy w Stanisławowie, zaś w Bohorodczanach pozostaje jedynie sekretarz odbudowy Michał Martyniec dla nadzoru nad magazynem.

Za Wojewodę: KOCHAŃSKI.

L. 6304/II. Stanisławów, dnia 30. lipca 1923.

Uruchomienie przystanku Korolówka.

KOMUNIKAT.

Według pisma Dyrekcji Kolei Państwowych w Stanisławowie z 23. lipca 1923. L. $\frac{92}{6}$/III. z dniem 1. sierpnia b. r. uruchomia się ponownie przystanek Korolówka położony na odcinku Kołomyja-Śniatyn-Załucze, między stacjami Kołomyją a Matyjowcami dla ruchu pasażerskiego i bagażowego, oraz dla przesyłek drobnicowych pospiesznych i zwykłych jednak tylko do i ze stacji okręgu Dyrekcji Stanisławskiej.

Nie przyjmuje się do naładunku i wyładunku żywych zwierząt i przedmiotów wyszczególnionych w art. 54. ust. 1. Przepisów przewozowych.

Za Wojewodę: GŁAŻEWSKI.

Województwo Stanisławowskie.

L. 6283/VII. Stanisławów, dnia 31. lipca 1923.

Cofnięcie upoważnienia do parcelacji.

KOMUNIKAT.

Wskutek pisma Głównego Urzędu Ziemskiego z dnia 20. lipca 1923 L. 2019/pr. zawiadamia się, że Polskiemu Towarzystwu gospodarczej odbudowy Wołynia w Warszawie zostało cofnięte upoważnienie do parcelacji większych posiadłości ziemskich wydane w dniu 14. kwietnia 1921 r. Nr. 600/pr.

Za Wojewodę: BURZYŃNKI.

Województwo Stanisławowskie.

L. 6252/VII. b. Stanisławów, dnia 27. lipca 1923.

KOMUNIKAT.

Wskutek pisma Głównego Urzędu Ziemskiego z dnia 20. lipca 1923 r. L. 2014/R zawiadamia się, że Pokuckiemu Towarzystwu Ziemskiemu w Kołomyji zostało cofnięte upoważnienie do parcelacji większych posiadłości ziemskich, wydane w dniu 17. grudnia 1920 r. Nr. 18887.

Za Wojewodę: BURZYŃSKI.

Województwo Stanisławowskie.

L. 6195/II. ex 1923. Stanisławów, dnia 28. lipca 1923.

EDYKT.

Wobec tego, że komisja obchodowa i rozprawa expropriacyjna w sprawie budowy toru odstawczego wyznaczona reskryptem z 28. czerwca 1923 r. L. 5050/II. na dzień 25. lipca 1923 r. w dniu tym odbyć się nie mogła, Województwo wyznacza ponowny termin komisji i rozprawy expropriacyjnej na dzień 24. sierpnia 1923 r. godzinę 8 rano.

Komisja zbierze się na stacji kolejowej w Chryplinie.

Plany budowy oraz wykazy gruntów mających ulec wywłaszczeniu będą wyłożone w Urzędzie gminnym w Chryplinie począwszy od 7. sierpnia 1923.

Zarzuty przeciw projektowi lub wywłaszczeniu można wnosić w Starostwie lub Województwie począwszy od dnia 7. sierpnia 1923 r. lub przy komisji.

Zarzuty późniejsze nie będą uwzględniane.

Za Wojewodę: GŁAŻEWSKI.

Dział nieurzędowy.

Starostwo w Kołomyji.

L. 23011/23. Kołomyja, dnia 12. lipca 1923.

OBWIESZCZENIE.

Mieczysław Agopsowicz, właściciel dóbr w Kułaczkowcach wniósł prośbę o wydanie konsensu prawno wodnego na młyn wodny oraz jego urządzenie wodne w Kułaczkowcach nad rzeką Czerniawą.

Starostwo w Kołomyji w imieniu i z upoważnienia Województwa w Stanisławowie udzielonego Starostwu z dnia 28/6 1923, L. 4898/II. podaje niniejszem stosownie do postanowień artykułu 195 i 196 ustawy wodnej do publicznej wiadomości, że komisyjne dochodzenie wodno-prawne w sprawie powyższej zostanie przeprowadzone przez Starostwo w imieniu Województwa na miejscu na dniu 31/8 1923 o godzinie 10 rano. Na dniu komisyjnego dochodzenia członkowie komisji zbiorą się koło budynku młyna o godzinie 10 rano.

Plany i opisy techniczne Zakładu wodnego są wyłożone do publicznego wglądu w Starostwie w Kołomyji. Zarzuty przeciw udzieleniu proszonego konsensu należy wnosić do dnia komisji do Starostwa w Kołomyji a w dniu komisji dochodzenia na ręce urzędnika prowadzącego dochodzenie z tem, że późniejsze zarzuty uwzględnione nie będą.

Starosta: PAWLIKOWSKI.

Starostwo w Kołomyji.

L. 20975/23. Kołomyja, dnia 12. lipca 1923.

OBWIESZCZENIE.

Mieczysław Agopsowicz, właściciel dóbr w Kułaczkowcach. wniósł prośbę o wydanie mu konsensu prawno-wodnego na budowę młyna wodnego oraz urządzeń wodnych w Balińcach nad młynówką wyprowadzoną z prawnego brzegu rzeki Czerniawy.

Starostwo w Kołomyji w imieniu i na podstawie upoważnienia Urzędu Wojewódzkiego w Stanisławowie Udzielonego Starostwu reskr. z 15. czerwca 1923 r. L 4897/II. stosownie do postanowienia art. 195 i 196 ustawy wodnej podaję niniejszem do publicznej wiadomości, że komisyjne dochodzenie wodno-prawne w sprawie powyższej przeprowadzonem zostanie w imieniu Województwa przez Starostwo na miejscu na dniu 30. sierpnia 1923 r. o godz, 10. rano. W terminie i godzinie komisja zbierze się koło budynku młyna.

Plany i opisy technicznego Zakładu wodnego są wyłożone do publicznego wglądu w Starostwie w Kołomyji. Zarzuty przeciw udzieleniu proszonego konsensu należy wnosić do dnia komisyjnego dochodzenia do Starostwa w Kołomyji a w dniu komisyjnego dochodzenia na ręce urzędnika prowadzącego dochodzenia, z tem, że ci, którzy w powyżej wskazanym terminie nie podniosą przecrw udzieleniu konsensu żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i o ile nie zostaną stwierdzone przeszkody z urzędu proszony konsens zostanie udzielony.

Starosta: PAWLIKOWSKI.

Starostwo w Rohatynie.

L. 23614. Rohatyn, dnia 23 lipca 1923.

OBWIESZCZENIE.

Arcybiskupstwo lwowskie obrządku rzymsko-katolickiego we Lwowie, jako właściciel majątku Konkolniki, wniosło do tutejszego Starostwa podanie de praes, 13. marca 1923 r. L. 7055 o wydanie konsensu policyjno-przemysłowego na budowę młyna wodnego o drewnianych łotokach w Konkolnikach, dołączając potrzebne plany i opisy techniczne.

Celem zbadania dopuszczalności zamierzonego zakładu wodnego ze względów publicznych oraz ze względu na postanowienia ustawy przemysłowej i ustawy wodnej z dnia 19. września 1922 r. Dzpp. Nr. 102 poz. 936 zarządzam z upoważnienia i w imieniu Województwa na dzień 4. września 1923 r. o godzinie 10-tej przed południem, komisyjne dochodzenia na miejscu, przy współudziale stron interesowanych i rzeczoznawców po myśli art. 195 cytowanej ustawy wodnej, oraz § 26. ustawy przemysłowej.

Podając niniejsze obwieszczenie do wiadomości, zwracam uwagę, że odnośne plany mogą strony interesowane przeglądnąć w Starostwie w Rohatynie w biurze Nr. 3. oraz że ewentualne zarzuty można wnosić przed terminem dochodzenia komisyjnego do Starostwa w Rohatynie na piśmie lub ustnie przy dochodzeniu na miejscu a to pod rygorem skutków uwidocznionych w art. 196 ustawy 2 ustawy z dnia 19. września 1922 r. Dzpp. Nr. 102 poz. 936.

Radca Województwa i kierownik Starostwa
w. z. KUŁAKOWSKI.

Starostwo w Rohatynie.

L. 23613. Rohatyn, dnia 23. lipca 1923.

OBWIESZCZENIE.

Dr. Kornel Krzeczunowicz, z Bołszowiec, wniósł do tutejszego Starostwa prośbę de praes, 22. lutego 1923 r. o wydanie mu konsensu policyjno-przemysłowego na odbudowę młyna turbinowego, zniszczonego z powodu operacji wojennych w Bołszowcach, dołączając potrzebne plany i odpisy techniczne.

Celem zbadania dopuszczalności zamierzonego zakładu wodnego ze względów publicznych oraz ze względu na postanowienia ustawy przemysłowej i ustawy wodnej z dnia 19. września 1922 r. Dzpp. Nr. 102 poz. 936 zarządzam z upoważnienia i w imieniu Województwa na dzień 3. września 1923 r. o godzinie 11-tej rano komisyjne dochodzenie na miejscu przy współudziale stron interesowanych i rzeczników po myśli art. 195 cytowanej ustawy wodnej oraz § 26. ustawy przemysłowej.

Podając niniejsze obwieszczenie do wiadomości, zwracam uwagę, że odnośne plany mogą strony interesowane przeglądnąć w Starostwie w Rohatynie w biurze Nr. 3. oraz że ewentualne zarzuty można wnosić przed terminem dochodzenia komisyjnego do Starostwa w Rohatynie na piśmie lub ustnie, przy dochodzeniu na miejscu, a to pod rygorem skutków w art. 196 ust. 2. ustawy z 19. września 1922 Dzpp. Nr. 102 poz. 936.

Starosta: w. z. KUŁAKOWSKI.

Z drukarni i litografji St. Chowańca w Stanisławowie.